

да обясня она ужасъ, който осѣщатъ жителитѣ при една само мисль, че турцитѣ могатъ пакъ да завладѣятъ страната. Тѣ знаятъ на какво звѣрско отмъщение би се подхвърлили! И не е възможно, Европа да позволи това!

Тука страшно се оплакватъ отъ 10 ст. на Органическия уставъ, която дава на султана право да противопоставя вѣтото veto на законитѣ, които сж приети отъ областното собрание. Той се ползова съ това право, за да прѣпятствова на много прѣвъсходни мѣрки и, между друго, на законитѣ: за запазване на горитѣ, за прѣвръщане вакуфитѣ въ свободни имущества, за установяване програми въ училищата, за изваждане мито отъ вината и спиртнитѣ питиета, които сж прѣд назначени за извозване, за направление желѣзенъ пѣть, който да съединява съществуващата желѣзна линия съ единственото добро пристанище въ Румелия, съ Бургасъ, който въ настояще врѣме почти че не принося полза. Може ли да бѣде нѣщо по безчеловѣчно за едно население, което ламти за прѣобразование, а пѣкъ да се намира въ пѣлна зависимостъ отъ чуждоземна, деспотична и капризна власть, която вече нѣма никакъвъ интересъ за прѣуспѣването на страната, която трѣбва да се бои отъ това прѣуспѣване, тъй като тя не може да не съзнава, че всички нововъвеждения ще послужатъ само за достигане на окончателно освобождение? — Обаче, при всичко това противодѣйствието, все пакъ сполучили да прокаратъ слѣдующитѣ важни подобрения: въведенъ е кадастръ — и това е съществено нѣщо; приета е метрическата система; прѣобразовано е първоначалното образование; установенъ е редъ въ санитарната служба; създадени сж земледѣлчески касси; опрѣдѣлени сж условия за отстранение прѣдъ видъ на общественната полза; устроена е селска и градска полиция.

риля (Correspondant, 25 юлий 1884 г.), и нѣма съмнѣние, че това е била цѣла система, цѣлата на която била да унищожи къмъ югъ отъ Балкана българската народностъ чрѣзъ истрѣбване нейнитѣ „главатари“. Сега същата система се при слѣдва и въ Македония; само че срѣдствата малко сж различни. Вмѣсто да бѣсятъ главнитѣ прѣдставители на българската народностъ, испращатъ ги на брѣговетѣ на Червено море и въ Срѣдня Азия; но, разбира се, че края и въ двата случая е единъ и сжкий: той е смъртъ.